

DR. SEMSEY GÉZA

1894–1947

Állatorvosdoktor, a hús- (1922–1946) és a tejhigiéniá (1934–1946) előadója, egyetemi rendkívüli tanár. A Budapest székesfővárosi állatvásárok és közbárányhidak helyettes igazgatója, majd igazgatója (1934-től 1945-ig), állatorvos főtanácsos. A húshigiéniá történetének úttörője.

Semsey Géza 1894-ben született Versecen. Középiskolai tanulmányait Gyöngyösön végezte. 1913-ban iratkozott be állatorvostan-hallgatónak. Az első világháborúban 1914-től 1918-ig katonai szolgálatot teljesített. Az állatorvosi oklevelet 1921-ben szerezte meg, és ezután Farkas Géza professzor intézetében működött mint tanársegéd. 1922-ben a székesfővárosi szolgálatába lépett. A következő évben állatorvosdoktorrá avatták, később az állatorvosi tiszti vizsgát is letette. 1929-ben Breuer Albert utódául, a hússzemle előadójának hívták meg a M. kir. Állatorvosi Főiskolára. 1930-ban főállatorvossá lépett elő. Az oktatás, különösen pedig a húshigiéniá tudományos szellemben való fejlesztésében szerzett érdemeinek elismeréséül 1933-ban magántanárrá képesítették. 1934-ben bízta meg a polgármester a székesfővárosi állatvásárok és közbárányhidak helyettes igazgatói teendőivel. 1937-ben állatorvos tanácsos lett. Ugyanebben az évben meghívták a tejhigiéniá előadójának is, mely alkalommal megbízást kapott a M. kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem állatorvosi

osztálya tejhigiéniái laboratóriumának vezetésére is. 1941-ben egyetemi nyilvános rendkívüli tanár; 1942-ben állatorvos főtanácsos lett. Az állatorvosi tisztivizsga-bizottságnak 1921 óta, az Országos Állategészségügyi Tanácsnak 1932 óta rendkívüli tagja volt.

A háborút követő idők jelentős változást hoztak Semsey Géza életében, pályafutásában egyaránt. A székesfővárosnál viselt vezetői állásától való megválása maga után vonta azt is, hogy az egyetemünkön betöltött előadói tisztességéről is lemondott. Ezután a békéscsabai szérumtermelő intézetben működött. Az új környezetben vállalt feladatok teljesítését nehezítette, hogy szervezetét súlyos betegség támadta meg.

Semsey Géza 28 éves korában cserélte fel főiskolai tanársegédi állását azzal a munkakörrel, amelyben két évtizednél hosszabb időn át dolgozott a közbiztonságért. Itt nyílt alkalma arra, hogy Farkas Géza professzor oldalán szerzett ismereteit kiterjesztve a húshigiéniá specialistájává képezze ki magát, különösen azáltal, hogy a gyakorlati húsvizsgálaton felül főleg az ezzel kapcsolatos laboratóriumi tevékenységnek szentelte minden idejét. Olyan kiváló szakember oldalán, mint amilyen közvetlen főnöke, Breuer Albert volt, működése csakhamar eredményesnek bizonyult. Mint előadó nemcsak arra törekedett, hogy hallgatói húshigiéniái kiképzését a rendelkezésre álló bőséges anyag felhasználásával a legjobban biztosítsa, hanem módot talált arra is, hogy szűkebb szakmakörét – különösen a bakteriológiai húsvizsgálat terén – fejlessze. A vezetésével készült doktori disszertációk hosszú sora igazolja, hogy e törekvése eredményes volt.

Semsey Géza a gyakorlati oktatásban rendkívül gazdag vágóhídi laboratóriumi anyagot mutatott be. Ehhez a lehetőséget és a segítséget Kazár Gyula (egykori anatómiai intézeti tanársegéd), a közbiztonságért és állatvadászatok akkori igazgatója biztosította, akinek Semsey Géza helyettese, majd igazgatóként utóda volt.

Korán felismerte, hogy az ország első húsvizsgálati intézménye, a Budapest székesfővárosi közbiztonságért mindaddig nem állhat feladatának magaslatán, amíg a korszerű bakteriológiai húsvizsgálatról intézményesen nem gondoskodik. E felismerésnek eredményeképpen a közbiztonságért létesült, és mintaszerűen felszerelt bakteriológiai laboratórium és központi húsvizsgáló állomás az ő alkotása volt. De az ő nevéhez fűződik a székesfővárosi baromfivizsgálat megszervezése is.

Oktatói és tudományos működésének köre lényegesen bővült, amikor Fettick Ottó professzor nyugalmába vonulása után a tejhigiéniá előadásával bízták meg. Nem a tanári karon múlt, hogy az élelmiszerhigiéniái tanszék létesítésének terve nem valósulhatott meg. A háború befejeztéig a vezetése alatt álló tejhigiéniái laboratóriumban is serényen folyt a munka, s az innen

kikerült tudományos dolgozatok tekintélyes sora ugyancsak hirdette Semsey lelkes buzgalmát. A tej- és sajtvizsgálati mikrobiológiai módszerekben, a tejipari higiéniai ellenőrzések terén fejlesztette tovább szaktárgyát.

Tudományos munkái a következő főbb témakörökkel foglalkoztak: a gümőkóros szarvasmarhák húsának az elbírálása, a baromfiak húsvizsgálata, a baromfi és vadhús árusítása. 1940-ben jelent meg a *Piaci és laboratóriumi húsvizsgálat* című értékes könyve.

Semsey Géza nevéhez fűződik a bakteriológiai húsvizsgálat komoly alapokra fektetése. Kiemelkedő oktató-, kutató- és elsősorban szervezőmunkájával kitörölhetetlenül beírta nevét az élelmiszer-higiénia történetébe.

1947-ben, 53 éves korában hunyt el.

Irodalom

Dr. Semsey Géza † (1894–1947). *Magyar Állatorvosok Lapja*, 1947. 2. 20. 306.
Prokopp László: Breuer–Semsey Napok Zalaegerszegen (1975. június). *Magyar Állatorvosok Lapja*, 1975. 30. 12. 862–866.